



זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ב ע"א

פרשת שמיני · פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְבַר נָשׁ בְּהָהוּא עֲלָמָא כְּתִיב, כָּל הָהוּא דִּינָא, וְכָל מְאִי דְסָבִיל בְּהָהוּא עֲלָמָא, וְנִקְמִין מִנִּיהּ נִקְמָתָא דְעֲלָמָא. לְפִיּהּ: בְּגִין פִּיּהּ, דְּלֹא נָטִיר לִיהּ, וְסָאִיב לִיהּ לְנַפְשִׁיהּ, וְלֹא אֲתִדְבֵּק בְּסִטְרָא דְחַיִּי, בְּסִטְרָא דִּימִינָא. וְגַם הִנֵּפֶשׁ לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהָא לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין. דְּכֵר אַחֵר לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם לְסִלְקָא לְאַתְרָהּ לְעֵלְמִין, בְּגִין דְּהָא אֲסִתְאַבֵּת, וְאֲתִדְבֵּקת בְּסִטְרָא אַחֲרָא.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (קהלת ו) כָּל עֲמַל אָדָם לְפִיּהּ וְגו'. הִסְתַּפַּלְתִּי בְּדִבְרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, וְכָלֶם אַחוּזִים בְּחִכְמָה עֲלִיוֹנָה. כָּל עֲמַל אָדָם לְפִיּהּ, הַפְּסוּק הַזֶּה בְּשַׁעֲה שְׁדָנִים אֶת הָאָדָם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם כְּתוּב. כָּל אוֹתוֹ הַדִּין, וְכָל מֶה שֶׁסּוֹבֵל בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת הָעוֹלָם - לְפִיּהּ, בְּשָׂבִיל פִּיּהּ שֶׁלֹּא שָׁמַר אוֹתוֹ וְטָמָא אוֹתוֹ אֶת נַפְשׁוֹ, וְלֹא נִדְבֵּק לְצַד הַחַיִּים לְצַד הַיָּמִין. וְגַם הִנֵּפֶשׁ לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהָ לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. דְּכֵר אַחֵר לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם לְעֵלוֹת לְמִקְוָמָה לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי הִיא נִטְמָאָה וְנִדְבֵּקָה לְצַד הָאֲחֵר.

רבי יצחק אמר, כל מאן דאסתאב ביהו, כאילו פלח לעבודה זרה, דאיהו (דברים יז) תועבת יי', וכתיב לא תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעבודה זרה, נפיק מסטרא דחיי, נפיק מרשותא קדישא, ועייל ברשותא אחרא. אוף מאן דאסתאב בהני מיכלי, נפיק מסטרא דחיי, ונפיק מרשו קדישא, ועייל ברשותא אחרא. ולא עוד, אלא דאסתאב בהאי עלמא, ובצלמא דאתי. ועל דא ונטמאתם בם כתיב בלא א'.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, כל מי שנטמא בהם, כאילו עבד לעבודה זרה, שהיא תועבת ה', וכתוב לא תאכל כל תועבה. מי שעובד לעבודה זרה, יוצא מצד החיים, יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. אף מי שנטמא במאכלות הללו, יוצא מצד החיים, ויוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. ולא עוד, אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן כתוב ונטמאתם בם בלי א'.

טקסט הזוהר

וכתיב, ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתי אתכם לטמא. מאי לטמא. לטמא לעמין עובדי עבודה זרה, דהא אינון מסאבין, ומסטרא דמסאבא קא אתיין. וכל חד אתדבק באתריה.

תרגום לעברית

וכתוב (ויקרא כ) ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא. מה זה לטמא? לטמא את העמים עובדי עבודה זרה, שהרי הם טמאים, והם באים מצד הטמאה, וכל צד נדבק במקומו.

רבי אלעזר הוה יתיב קמי דרבי שמעון אבוי, אמר ליה, הא דתנינן זמין קודשא בריך הוא לדכא להו לישראל, במה. אמר ליה, במה דכתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. כיון דאתדכאן מתקדשן, וישראל דאתדבקן ביה בקודשא בריך הוא, קדש אקרוין, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, וכתיב (שמות כב) ואנשי קדש תהיון לי, זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך הוא קאמר עלייהו, והייתם קדושים כי קדוש אני יי', בגין דכתיב (דברים י') ובו תדבק, וכתיב (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה.

תרגום לעברית

רבי אלעזר היה יושב לפני רבי שמעון אביו. אמר לו, זה ששנינו עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ישראל, במה? אמר לו, במה שכתוב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. כיון שנטהרים מתקדשים, וישראל שגדבקים בקדוש-ברוך הוא נקראו קדש, שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, וכתוב (שמות כו) ואנשי קדש תהיון לי. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא אומר עליהם, (ויקרא כו) והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה', משום שכתוב ובו תדבק, וכתוב (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא (נדפס תצא רע"ח ע"ב) דגים וחגבים, אינון טעונין שחיטה, אלא אסיפתם היא המתרת אותם. הכי מארי מתיבתא, אין צריכין שחיטה, אלא דאתמר בהון, (בראשית מט) ויגוע ויאסוף אל עמיו. מה נוני ימא, חיותן בימא. אף תלמידי (תיקון נ"ו) חכמים, מארי מתניתין, חיותיהו באורייתא, ואי אתפרשן מנה, מיד מתים. (נ"א תנאין) תנינן דמתניתין, דבה אתרבו כנוני ימא, ואי אינון דבייפשתא

יַעֲלוֹן לְמִיָּא, וְלֹא יִדְעִין לְשַׁטָּטָא, אֵינּוֹן מִיִּיתִין. אַבֵּל אָדָם (דאֵינּוֹן מאַרי קבלה אֵינּוֹן לעילא), דאֵיהּ לְעִילָא מְכָלְהוּ, אֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם.

תרגום לעברית

דְּגִים וְחֲגָבִים אֵינָם טְעוּנִים שְׁחִיטָה, אֶלָּא אֲסִיפְתָּם הִיא הַמִּתְרַת אוֹתָם. כֹּךְ מוֹרֵי הַיְשִׁיבָה, אֵין צְרִיכִים שְׁחִיטָה, אֶלָּא שְׁנַאֲמַר בָּהֶם (בראשית מט) וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל עַמּוּיוֹ. מֵה דְגִי הֵיךְ חִיוֹתָם בֵּינָם, אִף תִּלְמִידֵי חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה חִיוֹתָם בַּתּוֹרָה, וְאִם נִפְרָדִים מִמֶּנָּה, מִיָּד מֵתִים. (תנאי) תַּנְיִי הַמִּשְׁנָה, שָׂבָה הַתְּרַבּוּ כְּדִגֵּי הַיָּם, וְאִם אֵלּוּ שְׂכִיבֵי שָׂה יַעֲלוּ לַמַּיִם וְלֹא יוֹדְעִים לָשׁוּט, הֵם מֵתִים. אַבֵּל אָדָם (שֶׁהֵם בְּעֲלֵי קבלה, הֵלְלוּ שְׁלֹמֶעֱלָה), שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מְכָלָם, נֶאֱמַר בּוֹ (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם.

טקסט הזהר

דאֵינּוֹן מאַרי מִתְנִיתִין תַּנְיָנָא, הַתַּנְיִן הַגָּדוֹל, (ישעיה כו) נָחַשׁ בָּרִיחַ, לְקַבֵּל (שמות כו) וְהַבָּרִיחַ הַתִּיכוֹן בַּתּוֹךְ הַקֶּרְשִׁים, בְּזִמְנָא דְתַנְיָנִין מֵאֲרִי מִשְׁנָה אֵית בָּהוֹן מַחֲלוּקָתָא, וּמִקְשִׁין דָּא לָדָא, בְּלַע לְחֻבְרִיָּה. וְהֵאֵי אֵיהּ תִּלְמִיד זְעִיר שְׁלֹא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, חֲזִיב מִיתָה. וְאֵי אֵינּוֹן שׁוֹיִן דָּא לָדָא, וְאֵית בָּהוֹן מַחֲלוּקָתָא, וְקוּשְׂיָא, אֶתְמַר בָּהוֹן (ס'א לבסוף) (במדבר כא) אֶת וְהֵב בְּסוּפָה, אוֹקְמוּהָ אֶהְבָּה בְּסוּפָה. (ע'כ רע"מ).

תרגום לעברית

שְׁאוֹתָם מוֹרֵי הַמִּשְׁנָה, הַתַּנְיָנִים, הַתַּנְיִן הַגָּדוֹל, נָחַשׁ בָּרִיחַ, כְּנֶגֶד וְהַבָּרִיחַ הַתִּיכוֹן בַּתּוֹךְ הַקֶּרְשִׁים, בְּזִמְנֵי שְׁתַּנְיָנִים, בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, יֵשׁ מַחֲלָקָת וּמִקְשִׁים זֶה עַל זֶה, בּוֹלַע אֶת חֻבְרוֹ, וְזֶה תִּלְמִיד קָטָן שְׁלֹא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, חֲזִיב מִיתָה. וְאִם הֵם שׁוֹיִם זֶה לָזֶה וַיֵּשׁ בָּהֶם מַחֲלָקָת וְקוּשְׂיָה, נֶאֱמַר בָּהֶם (לבסוף) (במדבר כא) אֶת וְהֵב בְּסוּפָה, וּפְרָשׁוּהָ - אֶהְבָּה בְּסוּפָה. (עד כאן רעיא מהימנא).

פרשת תזריע

(ויקרא יב) וַיִּדְבֹּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (שיר השירים ג) עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בְּקִשְׁתִּי וְגו'. עַל מִשְׁכָּבִי, בְּמִשְׁכָּבִי מִבְּעֵי לֵיה, מֵהוּ עַל מִשְׁכָּבִי. אֵלָּא כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל אֲמָרָה קָמִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְעָאֵת מְנִיה עַל גְּלוּתָא, בְּגִין דְּהִיא יִתְבָּא בֵּין שָׂאָר עַמִּין עִם בְּנֵהָא, וְשִׁכְבַּת לְעַפְרָא, וְעַל דְּהִיא שִׁכְבַּת בְּאַרְעָא אַחֲרָא מְסֻבָּא, אֲמָרָה, עַל מִשְׁכָּבִי בְּעֵינָא, דְּכֹאִיבְנָא (נ' א דשכיבנא) בְּגְלוּתָא, וְעַל דָּא, בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי וּלְאַפְקָא לִי מְנִיה.

תרגום לעברית

וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (שיר ג) עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בְּקִשְׁתִּי וְגו'. עַל מִשְׁכָּבִי?! בְּמִשְׁכָּבִי הִיא צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה עַל מִשְׁכָּבִי? אֵלָּא כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל אֲמָרָה לְפָנֶי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ עַל הַגְּלוּת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא יּוֹשֶׁבֶת בֵּין שָׂאָר הָעַמִּים עִם בְּנֵיהָ וְשׁוֹכֶכֶת לְעַפְרָא. וְעַל שֶׁהִיא שׁוֹכֶכֶת בְּאַרְץ טִמְאָה אַחֲרֵת, אוֹמֶרֶת: עַל מִשְׁכָּבִי אֲנִי מִבְּקִשְׁתִּי, שְׂאֲנִי כּוֹאֶכֶת (שׁוֹכֶכֶת) בְּגְלוּת, וְעַל זֶה - בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי, וְלְהוֹצִיא אוֹתִי מִמֶּנּוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּאֲתִיו, דְּלֹא אֲרִחִיה לְאַדְוֹגָא

בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּאֲתִי, שְׁאִין דְּרַכּוֹ לְהַזְדַּוֵּג עִמִּי אֲלָא בְּהִיכְלוֹ, קִרְאֲתִי וְלֹא עָנְנִי. שְׁהֵנָּה
בֵּין עַמִּים אֲחֵרִים אֲנִי יוֹשֶׁבֶת, וְאִין שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלוֹ אֲלָא בְּנִי, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ד'
הַשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים וְגו').

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.